

Szerkesztőség:

Rimaszombat Erzsébet-tér 4-ik sz. az emeleten Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT**VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.****MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.****Felolós szerkesztő: Dr. DIENES GYULA.****Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca 1. szám a. a könyvnyomdában — Ide intézendők a kiadó hivatali illető előfizetés, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor terfoga 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árkedvezmény.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legcélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Zászlóbontás.

A királyi legfelsőbb kézirat felhívta a polgárságot szíve szerinti oly képviselő választására, a ki a drága haza és a polgárság érdekeit képviselni hivatott és valóban méltó, de egyszerűsmind képes is.

Ez érzelmek és illetve vezérelvek foglalkoztatják most a haza minden igaz fiát; ezen eszmék adták kezébe a kezdeményezés zászlaját a rimaszombati választókerület vezérferfiainak is.

Két jelölt neve lett e kerület választópolgárainak zászlójára írva. Egyiken az érdemekben megőszült, köztiszteletben álló *Farkas Ábrahámé*, kit e hó 14-én a szabadelvű párt hívei és személyes jóbarátainak közbizalma mozditott ki tamásfalvai tuscolumából, hogy egy munkában eltöltött élet bölcsességét és tapasztalatait vigye magával a magyar parlamentbe, magasan fel-emelvén a választási küzdelem folyamán a közelebbi képviselőválasztás alkalmával letiport szabadelvű zászlót. — A másik zászlón a függetlenségi párthoz sorakozott *Török Gyula* nevét olvassuk, kinél tiszteletet érdemel a nemes törekvés ott lenni, hol a hon javát munkálják. Ifju még, az életnek ugyszólván küszöbén áll, s bár tán épen koránál fogva szereplő multtal nem dicsekedhet, az ifju erőnek bizonyára birtokában is van.

A jelöltek közül tehát egyik a tisztos multra, a szerzett érdemekre, — másik a minden akadálylallyal megküzdeni kész ifju erélyre, diesteljes jövőre, — s mindkettő az elv tisztaságára hivatkozhat.

A választó kerület polgáraitól függ most a kérdés eldöntése: ki legyen a hivatott e kerület képviselőjére; mi a politikával nem foglal-

kozunk, de a midőn titakozunk minden esetleges oly felfogás ellen, mindha a bármelyik párt hazafiság tekintetében a másikkal háta megett állana, ujjal mutatunk a sajnós tényre, hogy mily káros befolyást gyakorolt az eddigi választási rendszer a föld népének erkölcsi életére. Az új törvény utmutatást ad a tiszta választásra, s valóban kívánatos, hogy a jelöltek ennek nyomdokain haladjanak; ne legyen ezen választás egyuttal lélekvásárlás! A polgártársak pedig ne hallgassanak a nép álbarátaira, kik magokat hangzatos jelszavak alatt becsempészik sziveikbe, csak azért, mert éppen a választásoknál voksaikra van szükség. Ha ezen utat követi széles Magyarország választó közönsége és a mélyen tisztelt képviselő-jelöltek mindenike, ugy egy hatalmas lépéssel közelebb jutottunk szeretett hazánk felvirágzásához. Ugy legyen!!!

X—y.

Rendkívüli vármegyei közgyűlés.

A „Hivatalos Értesítő“ folyó évi szeptember hó 13-án megjelent 35-ik számában *Bornemisza László* alispán a következő meghívóval hívja össze a vármegye bizottsági tagjait szeptember 21-ére:

„Ő császári és apostoli királyi felsége, a jövő 1901—1906-iki országgyűlést, 1901-ik évi október hó 24-ik napjára egybehívni méltóztatván, a megérkezett kegyelmes királyi meghívó-levél törvényszerű kihirdetése s a szükséges intézkedések megtétele végett tartandó rendkívüli vármegyei bizottsági közgyűlés határidejéül, — főispán ur ő méltóságával egyetértőleg *folyó évi szeptember hó 21-ik napjának, délelőtti 10 órája*, Rimaszombat városába, vármegyei új székházunk kisebb termébe tüzetett ki.

Midőn erről vármegyénk közönségét ezennel értesitem, egyidejűleg a vármegyei bizottság tisz-

ben tért el elődjei példájától, hogy a kalábriász helyett a tarokknak volt szenvedélyes híve. — Az öreg jogászok közül kinek ne állana élénk emlékezetében mosolygó arca, hegyesre pedert bajusza, félre csapott sport sapkája. — Még most is szomorúan gondolok arra a sirva átvigadott estére, melyen Ivánt nagy nehezen leküzdött államvizsgája után a „Ballag már a vén diak“ hagyományos nótája mellett sűrű könyhullatás és — hiába is tagadnám — még sűrűbb borivás közepett elbuzsztatottuk. — Ő nincs már körünkben, de emléke még él az ifjabb nemzedék között számos vidám epizód alakjában, melyeket most oly örömmel mondogatunk el egymásnak, felrisszítve lelkeinket az elmúlt jó idők magasztalásával. — Jól esik a visszaemlékezés, hiszen a kedélyesen, gond nélkül eltöltött vig napot csak akkor tudjuk élvezni igazán, midőn már a mult varázsa ráveté fényes sugarait. — Így vagyunk a multtal mindég, — talán a jelen sem rosszabb, még sines ember, a ki ne mondaná, vagy legalább ne gondolná olykor-olykor, hogy „De szépek is voltak azok a régi jó idők“ — mert tudjuk, hogy a mi elmúlt, többé vissza nem jó.

Kedves emléket ébreszték fel magamban, leírva ezt a kirándulást, melynek főalakját közszeretben állott Ivánunk képezi, maga mellett három nélkülözhetetlen tarokk partnerével, — képzeletben újra átélve multságos epizódjait, a mi annál kellemesebb, mert a mult varázsa eszményíti őket, igazit rajtuk ott, a hol nem egészen olyanok, mint a milyennek lenniök kellene.

A mult tanévből egy kisedeg egyet élte első virágzását akadémiánk kebelén. — A jogász turista-egylet volt ez, melynek üde virágzásához ügybuzgó elnökünknek, Józsinak fáradhatatlan tevékenysége s kifogyhatatlan találékonysága képezte a szelid tavaszi nap-sugárt.

A krompachi kirándulást is ő ütötte nyélbe. — Krompach nagyszerű vasiparának és kies vidékének megtekintése volt a cél. Józsi még az előző nap estéjén szemlét tartott turistái felett, egyenkint felkeresve őket a kávéházakban, czukrászdában és lakásukon — melles-

telt tagjait minél tömegesebb megjelenésre hivatalból tisztelettel felkérem.“

Választási mozgalmak.

A rimaszombati választókerületben is megkezdődtek a mozgalmas napok. — Mint már lapunkban is jeleztük, a rimaszombati szabadelvű párt folyó hó 14-én d. u. 3 órára tüzte ki szervező és jelölő gyűlését a Három rózsa nagytermében, mely a mondott időben meg is történt, s a következőben számolunk be nagyközönségünknek a lezajlott és minden tekintetben kiválóan sikerült pártgyűlésről.

Három óra után valamivel már teljesen megtelt a Három rózsa nagyterme Rimaszombat város és a hozzátartozó kerület választó polgárainak nagy számával. Kevés várakozás mulva megjelent Molnár József pártelnök több szabadelvű notabilitás élén a teremben s következő lelkes beszédben üdvözölte a mintegy 300 főre rugó értekezletet:

Tisztelt pártértekezlet!

Tiszteletteljesen üdvözölöm a megjelenteket, köszönetet mondok mai napi, a közjót czélzó szíves fáradságukért; — bizonyíték ez arra, hogy pártunk mindenik igen tisztelt tagja kötelességének tudatával van.

Tanácskozni, döntenit kell azon fontos kérdés felett, hogy a jelenlegi képviselőválasztásra pártunk állitson-e jelöltet; de ettől eltekintve, elodázhatlan szükségesség az is, hogy pártunk magáról életjelt adjon, s tettekkel mutassa azt meg, hogy sem számban, sem erőben meg nem fogyatkozott.

A politikai pártok törvény által engedett eszközökkel mérkőzése a közjó érdekében történik.

A világosság kioltása volna az, ha a leg-

leg megjegyzem, hogy az utóbbi helyen aligha talált egyet is — és erőlyesen aludni küldött mindenkit. — Persze korán kellett kelniünk, Józsi pedig nem szerette az álmos turistákat.

Az elválhatatlan tarokkpartnereket, t. i. Ivánt, Jenőt, Gyusztit és Bereztit a czukrászdában találta, játékkukban mélyen elmerülve. — Ajkairól lemondó sóhaj szállott el, békében hagyta őket, tudván, hogy itt minden rábeszélés hasztalan, — ezek tarokkozni fognak reggelig.

Másnap reggel öt órakor már mindnyáján a vasuti állomásnál voltunk, — hála Józsinak, — ki nem sajnált éjjel után 4 órakor sorba költögetni bennünket.

Ivánék komoran, vagy talán inkább álmosan ültek az étterem egyik asztalánál. — Mint előre látható volt, Józsi ébresztő szava már, vagyis inkább még ébren találta őket forrón szeretett játékkuk mellett.

Jenő nagyot ásítva nyújtotta ki két lábát az asztal alá, szidalmazva a kirándulást, mely ilyen unalmasan kezdődik. Még jó háromnegyedórát kellett várunk a vonatra, mely időt vidám beszélgetés között töltöttük el a perronon, élvezettel szíva magunkba a friss reggeli levegőt. — Könnyű volt nekünk. — De mit csináljon az a négyes társaság, mely egész éjen át virrasztott? — Gyuszi már alvási előkészületeket kezdett tenni, egymás mellé állitva három székét.

Ekkor megszólal Berzi rekedt hangon:

Tarokkozunk egy kicsit, gyorsabban fog elmúlni az idő.

— Az ám, de hol a kártya?

Több sem kellett a mi Ivánunknak, egyszeribe előrántott a felöltője zsebéből egy vadonatúj tarokk kártyát s gondolat sebességgel osztá szét társai között. — Berzinek tökéletesen igaza volt, mikor azt mondta, hogy gyorsabban fog telni az idő. Olyan gyorsan telt, hogy a Józsi kellő időben alkalmazott figyelme nélkül biztosan lemaradtak volna a vonatról.

Egy harmadosztályu kocsiban voltunk összezsúfolva, — csak minden másodiknak jutott hely. — Ez ugyan nekünk nem volt baj, de Ivánéknak annál nagyobb. Az

TÁRCZA.**Ivánék kiránduláson.**

Néhány évvel ezelőtt, — azt hiszem, esupán unaloműzés czéljából — a „Kakas Márton“ egyik számát lapozgatva, négy egymással összefüggő karrikatúrára bukkantam, melyek körülbelül ilyenformán néztek ki:

Az első kép három turistának öltözött passasért ábrázol, a mint egy szük vasuti fülkében vígan kártyáznak, még pedig, — ha jól emlékszem — alsós kalábert. A második hasonló szórakozás közepette mutatja őket, csak hogy most már Tátrafüred egyik nyaralójának terraszán. — A harmadik a lomniezi csuesot ábrázolja, annak egyik szédítő párkányán furfangos találmányu hordható asztal van felállitva s körülötte ül a három turista, székké alakított botokon, — természetesen megint csak kártya mellett és végül a negyedik éppen olyan, mint az első, csak hogy a turisták megforditva ülnek, ily módon akarván a visszautazást kifejezni a „Kakas Márton“ találékony piktora. — A képek alatt ez volt írva: „Pesti turisták a magas Tátrában.“

Lehet, hogy igen sikerült karrikatúrák voltak, az is lehet, hogy az ötlet nagyon eredetinek tűnt fel előttem, — talán azért, mert kedélyem is megfelelően volt hangolva, — elég az hozzá, hogy akkor igen jóízűt nevettem rajta.

Evek multak s a bohóság bizonyára elmosódott volna emlékezetemben, ha a véletlen újból eszembe nem juttatja azt. — Ugyanis jelen voltam egy kiránduláson, mely a társaság négy tagjára nézve hasonló körülmények között folyt le s én leírtam azt, az említett bohóság behatása alatt; — mondhatnám, epizódok szakítottam ki egy kirándulás keretéből, mely nem fog sokkal többet mondani a „Kakas Márton“ vicczénél, de megtörtént dolgot ad elő, melynek magam is szemtanuja voltam — ennyi benne az eredetiség.

Ezek után térjünk a czimre. — Iván egy tipikus alakja volt az ős jogászoknak, a ki csak abban az egy-

szébb joggyakorlás előkészítésénél akár a szabad-
elvűpárt, akár az ellenzék hiányoznék, — győz-
zön a jobb!

Mi önérettel tekinthetünk pártunk kibontott
zászlajára, követendő irányelv gyanánt az igaz
szabadelvűség van arra írva, azon igékkel lobog
zászlónk már több mint három évtized óta, —
lábaink alatt sziklakemény alapot képez a tör-
vény, — tiszteljük a szerzett jogot, vagyont,
személyt illetőleg, nem kívánunk erőszakos vál-
tozást, nem teszünk kockázattal járó lépést, dol-
gozunk, építünk, mint hangyaszorgalmu munká-
sok. — Elöl akarunk járni a magánemberek,
testületek boldogulása, vagyoni előmenetele cél-
jából teljesítendő munkában, áldozatban, szívünk
mélyében ott van az a komoly ohajtás, — ha azt
a nyilvánosság előtt hangoztatni szükségesnek és
célszerűnek nem tartjuk is, — hogy egyének,
társulatok erőben, vagyonban, tisztességben foly-
ton erősödvé tegyék függetlenné első sorban
magukat, azután a nemzetet.

Minket nem a nagy politikai pártok, de
egyedül szívesen vádolnak meg a hatalom-
tól reményelhető előnyök keresésével, a magam
részéről önérettel jelentem ki, hogy soha köz-
dolásokban lelkiismeretem szavánál egyébre nem
hallgattam, s azt gondolom, mai érdeknélküli
összejövetelünk is azt igazolja, hogy úgy gon-
dolkozunk mindnyájan.

A mi független gondolkodásunk megtűri,
sőt kéri a szabad vélemény nyilvánítását; oda
állunk az eszmék harca elé teljes önérettel, —
nem jelentjük rosz hazafinak, a ki velünk nem
ért egyet, nem ijedünk meg attól sem, ha esz-
mények jönnek izzó szenvedélyvel, talán elfogyt
haraggal ellenünk; a zivatar elmegy, a szikrázó
villámok elpihennek, a természet törvényes ren-
del alkot, gyarapít tovább, a politikai csaták ál-
tal felkorbácsolt kedélyhullámok is lecsillapod-
nak, azok a tisztelt vezetők, a kiknek szavai
egyideig mint mennydörgés a felhőket, uralják
a tömeget, nagyon kevés kivétellel hiányoznak
abban a szerény, verejtékező munkában, melyet
mi folytatunk választó polgártársainkkal politikai
pártállásra való tekintet nélkül, — mi tartjuk
azt kötelességünknek, hogy a széttépett szálakat
összeegyeztessük, s a csillagó eszmék, fennen
járó elvek magasából leszálljunk a földre s mun-
káljunk olyan dolgokat, melyek mindnyájunk já-
vára vannak. De ebből a munkából nem zárunk
ki senkit. A törvényhozás elé valamennyi kerület
érdeke felviendő, a közjogi kérdések nem merít-
hetik ki a képviselő tevékenységét, azt keressük
igy képviselőjelöltünkben, a ki mellettünk áll
mindig, a kiről érezzük, hogy fáj neki is a mi
bajunk, a ki velünk természetszerűleg együtt
gondolkozik, együtt érez.

Pártunk önmaga s a közjó iránt teljesít
azért elodázhatatlan kötelességet, ha az alkotmá-
nyos küzdelembe belemegy s jelöltet állít.

Ezeket előre bocsátva, a pártértekezletet meg-
nyitom.

Az értekezlet jegyzőjeül Dr. Krausz Gyula
ügyvéd választott meg egyhangulag.

Az elnöki megnyitó után Széll Kálmán
miniszterelnöknek s Podmaniczky Frigyes

báró szabadelvű párti elnöknek a következő üd-
vözlő táviratokat küldte a pártértekezlet:

*Nagyméltóságú Széll Kálmán
m. kir. miniszterelnök urnak*

Budapest.

A rimaszombati választókerület szabadelvű
pártja mai napon tartott népes gyűléséből
Nagyméltóságodat tiszteletteljesen üdvözlő és
jelenti, hogy Nagyméltóságod kormányzati és
politikai irányelveinek tántoríthatatlan hive
gyanánt képviselőnek *Farkas Ábrahám* föld-
birtokost jelölte.

Molnár József, elnök.

*Nagyméltóságú Báró Podmaniczky Frigyes
urnak*

*Budapest,
szabadelvű pártkör.*

A rimaszombati szabadelvű párt mai né-
pes gyűlésében képviselőnek egyhangú lelke-
sedéssel *Farkas Ábrahám* földbirtokost jelölte,
s ezt jelentve, Nagyméltóságodat tisztelettelje-
sen üdvözlö.

Molnár József, elnök.

A rimaszombati szabadelvűpárt által küldött
sürgönyre báró *Podmaniczky Frigyes* az országos
szabadelvűpárt elnöke *Molnár József* rimaszom-
bati szabadelvűpárt elnökének a következő táv-
iratban üdvözölte a pártot:

„Nagyságos *Molnár József* pártelnök ur-
nak Rimaszombat. Üdvözlötök szívélyes visz-
zása mellett őszinte örömmel vettük tudomásul
Farkas Ábrahám földbirtokosnak Rima-
szombatban szabadelvűpárti programmal tör-
tént jelöltségét. *Podmaniczky pártelnök.*“

A pártelnök ezután feltette a fontos kérdést:
kit jelöljön a rimaszombati választókerület szabad-
elvű programmal képviselőjeül? A lelkes érte-
kezlet erre a **Farkas Ábrahám** tamásfalvi
földbirtokos nevével válaszolt nagy éljenzés kö-
zött, kiért *Baksay István* kir. tanácsos veze-
tése alatt *Asztalos András*, *Ádám Markusz*,
Basilidesz János, *Dr. Cziner Miksa*, *Ge-
duly Géza*, *Horváth János*, *Marton János*,
Ossko Lajos, *Rábely Miklós*, *Szakall Ist-
ván* és *Timár Andrásból* álló küldöttség ment
el a kaszinó helyiségébe, — *Farkas Ábrahám*
jelölt pár percz múlva az értekezlet dörgő éljen-
zése között lépett be a terembe, kit *Molnár*
József elnök szónoki sikereinek egyik legszebb-
jével üdvözölt s értesített az értekezlet megállá-
podásáról a következő szép beszédben:

Tisztelt választó polgártársunk!

A rimaszombati választókerület szabadelvű
pártja most folyamatban lévő gyűlésében Nagy-
ságod felé fordult bizalmával s óhajtja, hogy a
legközelebbi képviselőválasztásnál a párt jelöltsé-
gét elfogadni kegyeskedjék.

A törvényhozás a tiszta választások biztosí-
tása érdekében nagy horderővel bíró intézkedé-

Egy meredek és magas hegy tövében kijelenté *Józsai*,
hogy ezélehoz értünk.

Meglepetten tekinték fel. — A hegy alsó részén
sűrű erdő, feljebb kopár meredély, apró sinek párhuzam-
os vonalával átszelve és valahol a tető közelében,
szédítő magasságban egy sötét nyílás, a bánya bejárata.

Tarokkistáink rémülten állottak meg.

Oda kell nekünk felmászni? kérdé *Berezi* rosszat
sejtve.

Nines különben, mondá *Józsai* azzal a fatális arcz-
czal, a miről nem tudni, hogy tréfál-e, vagy komolyan
beszél.

De már abból nem esztek, dörmögé *Jenő* elszán-
tan s partnereivel együtt helyet foglalt a zöld gyepen.

Iván szótlanul vette elő kártyáit s veszt jósló keve-
réssel adott kifejezést a hegymászás iránti ellenszenvének.
Nem is vitte volna fel őket oda senki fia; ha a véletlen
segítségét nem hoz nekünk egy arra kocsizó bányame-
rnök személyében. — A jó német felvilágosított ben-
nünket, hogy szerpentin ut vezet a hegy közepéig, mely
kocsival is járható, onnan pedig egy sikló tartja fenn a
közlekedést a bánya bejáratával. Egy pillantást vetve
Ivánékra, a kik már teljes kényelemben tették magukat,
rögtön felfogta a helyzetet s kocsiját nekik felajánlva,
közékn állott gyalogni.

Ivánék kaptak a jó alkalmon s úgy körül tarakkoz-
ták a krompachi nagy hegyet kocsin ülve, hogy jobban
sem kell.

A sikló csak olyan miniatűr alkalmosság volt s
igen kétes vala, hogy elbirja-e a tarokk négy dicső
bajnokát.

Elhelyezkedtek s visszafojtott lélekzettel várták az
indulást. Iván előkészítette kártyáit. — A sikló meg-
indult s előre láthatólag csiga lassúsággal emelkedett a
rajta lévő nagy súly miatt. — Mérnökünk nevetve konsta-
tálta, hogy ilyen sebesség mellett épen holnap reggelre
fognak cselhoz érni.

Dühöngve hagyták el a tehetetlen járművet s azon
tanakodtak, hogy ne térjenek-e vissza?

seket tett, a véleménynyilvánítás bizonyára sza-
badabb, mint volt, s a lélekvásárlás minden-
esetre szűkebb korlátok közé van utalva, mint
volt eddig; ennek daczára is mélyen érzem ezen
ünnepeles pillanatban, hogy a képviselőjelöltség
elvallalása nagy áldozatokkal jár, s a párt sokat,
nagyot kér Nagyságodtól, midőn a képviselő-
jelöltséggel megkínálja; én azonban hiszem, sőt
tudom, hogy Nagyságodban nemcsak a kellő
erő és hivatottság van meg ahhoz, hogy pártunk
zászlaját kezébe vegye, de meg van a közdolgoz
iránti buzgó érdeklődés s a lángoló hazaszeretet
is, mely kész fáradságos munkára és áldozatra,
ha a közérdek és a honfui kötelesség azt ki-
vánja; ettől a meggyőződéstől áthatva, tolmá-
csolom a pártnak egyhangú lelkesedéssel meg-
hozott határozatát, s mindnyájunk nevében ké-
rem a képviselőjelöltség elfogadására azon szív-
ből jövő óhajtásom kifejezése mellett, hogy a
felemelt zászlót biztos kézzel vigye győzelemre,
az Isten éltesse!

Erre *Farkas Ábrahám*, kit a bensőségtel-
jes üdvözlés láthatólag meghatott, nyomban el-
mondta érezes hangon szép és magas szárnya-
lásu következő programbeszédét:

Mélyen tisztelt választók! Igen tisztelt barátaim!

Szíves meghívásuknak engedve, első sorban
tartozom azon kijelentéssel, miszerint a népkép-
viseletet mindig úgy fogtam fel, úgy értem ma
is, — hogy az csak akkor igaz valódi, — csak
akkor felel meg az alkotmányosság legelemibb
fogalmának, ha a választók hamisítatlan, teljesen
érett, megfontolt akarata nyilvánul általa.

Ha a törvényhozó testületbe oly egyént kül-
denek, a ki nem pusztán pártállásával, de külö-
nösen egyéni megbízhatóságával nyújt teljes ga-
rancaziát; mert minden más esetben — megha-
misittatik a népképviselőt magasztos fogalma.

Ha valamikor nagy szükség volt arra, hogy
a törvényhozó testület teljesen megbízható egyé-
nekből, hazafiakból legyen alkotva, úgy bizony-
nyal a jövő országgyűlésnél igaz az; a melyre
talán a legnagyobb, legfontosabb feladatok meg-
oldása vár; mert nem csak közjogi kérdéseinket
kell tisztázni, — nem csak ezek bátyáit kell
megvédeni, erősíteni, — talán újakat építeni,
hanem különösen — első sorban a nemzeti köz-
vagyon megindult pusztulását megakadályozni,
keresni és biztosítani az utakat és eszközöket, a
melyek az anyagi jólétet, a közvagyonosodást
létre hozhassák, — biztosítsák; — mert a köz-
gazdasági kérdések uralják ma — és a közel
jövőben a helyzetet, — elannyira — hogy hi-
tem szerint ezeknek helyes megoldásától függ a
nemzet jövője és hogy e mellett minden más
csak második kérdéssé válik.

Ezen nagy kérdések pedig — azt hiszem
és vallom, hogy csak akkor és úgy oldathatnak
meg jól és helyesen, ha az ellentéteseknek látszó
(de csakis látszó) érdekeket nem egymás
rovására, egymás kárára, hanem akként sikerül
megoldani, a hogy azt a valódi helyzet helyes
felismerése igazán rendeli, parancsolja.

Ugyanis daczára annak, hogy hazánk talán
több mint $\frac{3}{4}$ -ed részben földművelő állam, —

Ekkor jöttünk arra a tapasztalásra, hogy milyen
szónok veszett el ebben a bányamérnökben. — Ugy ki
tudta dicsérni azokat a szép dolgokat, miknek látását
most elmulasztának, hogy Iván ingadozni kezdett.

A helyzet panorámája is segített; gyönyörű kilátás
volt már onnan is: az alattunk elterülő kies völgy, a
magas Tátra távoli bérezei ugy sarkalták az embert a
feljebb menésre. — Ivánék sem menekülhettek e hegyi
láz alól, mely ilyenkor minden egészséges kedélyt ma-
gával ragad s végre is rászánták magokat a hegymászásra.

Mire elértük a bánya bejáratát, csorgott rólunk az
izzadság. Leültünk pihenni, mialatt derék tarokkistáink
megkezdtek elmaradhatatlan játékukat.

Iván olyan formát dörmögött hegyes, de most az
izzadságtól esurgóra álló bajusza alatt, hogy ők már
nem jönnek a bányába, hanem megvárnak bennünket.
A partnerek helyeslőleg bólintának fejikkel. — Hanem
azután, mikor a bányászok kezünkbe adták sárgaréz
mécseiket s a „Szerencse“ fel mélabus dallama mellett
neki indultunk a sötétségnek, az Iván játékszenvedélyén
felülkerekedett minden rendkívüli után vágyó természete
s lecsapta kártyáit. — Utánunk jöttek ők is.

Bizony nem láttunk már mi többé napvilágot
Krompachon, mert mire másfél órai barangolás után
lueskosan, sárosan kikerültünk a bányából, már javában
mosolygott reánk a csillagos ég.

Tönkre fáradva érkezünk a vacsorához s Ivánék
megkönnyebbülten sóhajtottak fel, midőn újra szétoszt-
hatták egymás között balványozott kártyáikat.

Késő este érkezünk haza; Ivánék sártól és portól
ellepve rendületlenül ütötték a tarokkot a kupében egé-
szen hazáig s midőn az állomáson kiszálva elkiáltottuk
a szokásos „hip-hip hurrah“-t, mind a négyen szívvel
lélekkel kiáltották azt velünk.

Kitűnően mulattunk, mondá Iván három társa
helyeslése közepett és azóta ők a Józsai kirándulásának a
leghívebb részvevői.

Persze mondanom sem kell, hogy a tarokk-kártya
állandóan ott rejtőzik az Iván zsebében. *Lehoczky M.*

étteremben újra kedvet kaptak játékukhoz s azt a har-
madfél órai utazás alatt nélkülözni, — óriási lemondá-
sukba került volna. — Mi aztán kiszorítottunk nekik
egy esendes kis szögletet, a hol háborítlanul mondogat-
ták egymásnak, a „hivatalból kontrát“ egészen Krom-
pachig.

Féltizkor érkezünk meg s mindenki természetesnek
fogja találni, hogy első dolgunk volt, a villás reggeli.
Ivánék azonban nem találták ezt olyan természetesnek s
étlen, szomjan, ültek a tarokkhoz megint. — Azután a
gyár megtekintésére indulunk. Szegény Józsai! Izzadság
gyöngyözött homlokán, míg nagy nehezen annyira birta
Ivánt kapacitálni, hogy zsebre dugja kártyáit.

Minekutána jól beteltünk volna kolosszális gépek-
kel és fűlsiketítő zajjal, ebédelni indulunk. — Utunk a
sodronypálya alatt vezetett el. Ivánék sóhajta tekintének
fel s valamennyinek csak egy volt a gondolata, tudni-
illik milyen jó volna belelúni egy olyan drótkötélen
járó alkalmosságba s esendes tarokkozás közepett fárad-
ság nélkül eljutni a vashányához, a mi — természetesen
gyalog, — ebéd után programunkat képezé.

Az ebédhez korán érkezünk. — Nagy turistai
lelkesedésünkben azután kimentünk hegyet mászni, ki-
véve Ivánékat. — Ők bevonultak egy esendes kis szobába
és odaadással vetették magukat a tarokk boldogító kar-
jai közé.

Ebéd után, — mely mellesleg mondva, olyan jó
volt, hogy kedvéért Ivánék is abba hagyták játékukat,
— elég hosszú séta várt reánk.

Iván váltig biztatott bennünket, hogy csak menjünk,
ők majd ott maradnak tarokkozni s bevárnak bennünket,
bármily sokáig is leszünk. — Nagy nehezen mégis csak
sikerült elcsábításuk s vigan dalolva ballagtunk a vas-
bánya felé. Gyönyörű regényes helyeken át vezetett az
ut s derék tarokkistáink ajkairól nem egy titkos, vágy-
teljes sóhaj szállt el, midőn egy-egy szép tisztás mellett
elhaladtunk.

Milyen szép huszonegy fogás esnék itten! Óh,
hogy azok a barbár turisták nem képesek azt magérteni!

sőt éppen ezért — csak akkor lehet szabad önálló, virágzó, ha a nemzet produktív foglalkozással bíró osztályai egymással karöltve munkálják a közvagyonosodást.

Ha meggyőződünk azon tétel igaz, üdvözítő voltáról, „*hogy az ipar, kereskedés, földművelés érdekei azonosak, egymástól el nem választhatók.*“ (Ugy van! Ugy van! Helyes!)

A ki egyiket a másik rovására akarná emelni, — az rossz szolgálatot tesz, — a ki ezeket egymás ellen állítja, az konkolyt hint.

Jelszavakkal lehet dobálózni, használja minden pártbéli: hivatottan vagy hivatlanul — úgy, a mint egyéni érdeke kívánja; egyenkint mind szépek, hangzatosak, — csak az a kérdés, ki mondja, miért mondja? Hiszen sajnos tapasztaltuk 30 év óta, hogy a hangzatos jelszavak mellett közjogi helyzetünk bástyái nem szaporodtak, — de a nemzet produktív osztályai — elszegényedtek.

Ezeket kell segíteni minden pártnak; a sok mulasztás folytán megnehezedett munkát meg kell kezdeni.

Nem akarok — nem tartanám itt illőnek nagy jelszavakat hangoztatni, sem a teendők nagy sokaságából — néhányat kiszakítani; egyedül a vámterület kérdésében tartom szükségesnek nyilatkozni. Ugyanis azt tudom, tudjuk mindannyian, hogy a jelenleg fennálló közös vámterületi rendszer mellett tönkre jutott úgy az ipar, mint a földművelés és kereskedelem.

Azt is tudjuk, hogy ma jogilag az önálló vámterület alapján állunk, tehát érvényesíthetjük akkor, a mikor azt az ország közérdekében szükségesnek fogjuk tartani.

Azért ezen — elősmerem — nagy, sőt főfontosságú kérdést teljesen oly gazdasági kérdésnek tartom, a melynél egyedül a számok döntenek; tehát politikai zászlóra irandó jelszónak nem fogadhatom el. (Dörgő éljen.)

Ki kell hasonlóan még jelentenem azon meggyőződésemet, hogy a mint hitem szerint a jövő parlamentnek a közgazdasági kérdések mikénti megoldása lesz legfőbb és nehéz feladata; ezek üdvözítő megoldását a Széll Kálmán miniszterelnök ur elvei mellé sorakozott szabadelvű párt által hiszem megvalósíthatóknak, s azért ezen párthoz tartozónak vallom magamat.

Ezek után nyilatkoznom kell azon nagyon megtisztelő felhívásra, melyet hozzám intézni méltóztattak, t. i. hogy a rimaszombati szabadelvű párt és személyes barátainak bizalmából a képviselőjelöltséget elvállaljam. (Éljenzés.)

Mélyen tisztelt választók, kedves barátaim! A mily nagy mértékben megtisztelő a politikai érettség ily magas fokán álló, illusztris választók által bizalmukra érdemesnek méltatni, olyanira kötelességemnek kell tartanom akaratajuk előtt meghajolni s megbízásuk előtt — bármennyire is nem kerestem azt — ki nem térni.

Midőn a jelölést efogadom, magamat barátságukba ajánlom. (Szünni nem akaró éljenzés.)

A gyakori éljenzés és helyeslésekkel kísért beszéd után az értekezlet egy száztáru végrehajtó bizottságot küldött ki, melylyel a népes értekezlet szétszórt.

*

Megmozdult teljes erővel a rimaszombati kerület függetlenségi 48-as párt választói közönsége is. — Török Gyula képviselő folyó hó 14-én az esti 9 órai vonattal érkezett városunkba, mely alkalommal helybeli párthívei fáklyazenével fogadták, lelkesen megéljenzték s lakására kísérték, hol Török Gyula függetlenségi képviselőjelölt szép beszéddel köszönte meg a nyert kitüntetést. — Ma délelőtt 11 órakor a „Széchényi-kert“ fedett helyiségében népes értekezlet volt, hol a meg hívott jelölt általános érdeklődés között mondta el programbeszédjét.

A pártgyűlés lapunk zártakor még folyik, s így azzal ez alkalommal részletesebben nem foglalkozhatunk.

Hírek és vegyesek.

Olvasóinkhoz! Lapunk kiválólag társadalmi lap lévén, kötelessége minden a társadalmi és közéletbe előforduló nevezetesebb eseményt híven közölni s azokat minél előbb lapunk igen tisztelt olvasóinak tudomására hozni. Ilyen lévén e tény, mi jelenleg Rimaszombati városát s a vármegyét leginkább érdekli: a képviselőválasztások. E hó 14-én és 15-én városunkban kezdődő képviselői mozgalmakról akartunk ez által igen tisztelt olvasóinknak beszámolni, midőn e rendkívüli számot közreboacsajtottuk, tettük ezt minden pártérdek s politikai színezet nélkül úgy, a mint az adatokat hozzánk beszállították egyrésztől is másrésztől is. Együttal vidéki levelezőinket s lapunk mélyen tisztelt olvasóit nagyon

kerjük ez uttal is, minden a vármegyében előforduló legkisebb képviselő választási momentumról bennünket azonnal értesíteni méltóztassanak.

Lapunk legközelebbi száma mint rendszeren csütörtökön fog megjelenni. Szerkesztőség.

Hivatal átvétel. Bornemisza László vármegyénk alispánja f. hó 17-én veszi át hivatalának vezetését, mit eddig Lukács Géza vármegyénk kiváló főjegyzője vezetett a legnagyobb pontosság és elismerés mellett.

Gróf Serényi körútja. A szomszéd Borsod-almás megye dédesdi kerületének érdemekben gazdag képviselője dr. gróf Serényi Béla, vármegyénk nagybírtokosa, most tartja kerületében körútját s mindenütt a legnagyobb rokonszenvvel és óriási lelkesedéssel ünneplik a képviselőt.

A rozsnói függetlenségi párt, hallomásunk szerint, hogy elveit a legközelebbi választásoknál harezba vigye, a szabadelvű párti gróf Andrássy Géza ellen, az eshetőség heves reményével vasárnapi értekezleten dr. Hódinka Tivadart, volt rozsnói fiatal szolgabíró jelölte, ki megköszönvén a beleje helyezett bizalmat, kijelentette, hogy folyó hó 22-én megtartja programbeszédét a rozsnói városháza előtti térségen.

Egyházkerületi gyűlés. Az evangélikus egyházkerület ez évi gyűlését Tatra-Lomniczon tartotta meg folyó hó 12--14-ig. Vármegyénkbeli is számosan jelentek meg e gyűlésen, melynek sok érdekes tárgya volt. Ott volt Glauz Pál, Terray Gyula főesperesek, Oravecz Mihály rozsnói igazgató és dr. Markó Sándor kerületi jegyző.

Halálozás. Városunk egy derék, szorgalmas és kiváló tiszteletnek örvendett polgára hunyt el, e hó 12-én reggel Smegner Károlyban, kit élete delén, 56 éves korában, hosszas és súlyos szenvedés után ragadtott el a halál közülünk. Temetése 13-án délután ment végbe, általános nagy részvét mellett. Kihűlt porai fölött Hívósy Lajos, felső-pokorágyi ág. ev. lelkész mondott megható beszédet. Nyugodjék békében!

Áthelyezés. A magyar kir. pénzügyminiszter Kapor János rimaszombati pénzügyigazgatósági irodatisztet hasonmindségben a nagyváradi pénzügyigazgatósághoz helyezte át.

Katonáink elvonulása. Csütörtökön reggel még alig volt fél 6 óra, kellemes katonazene accordjai zavarták föl Rimaszombati békés lakóinak kora reggeli nyugodalmát. Mentek a katonák, alig szoktuk meg őket, már is elmentek, óh mi boldogan s ezer örömmel maradtak volna közöttünk, ezt mutatta azon tény, hogy a legkellemesebb emlékekkel távoztak körünkbeli s ha beszélni tudnának a falak, a „Három róza“ s Vidovics szállodák falai elmondanák s megerősítenék állításainkat. Szinte szokatlan, kellemetlen állapot volt midőn csütörtökön délelőtt már nem lehetett egy árva katonát sem látni utcáinkon, annál többet lehetett hallani róluk beszélni, természetes hol jót, hol meg ennek ellenkezőjét, az utóbbit persze ott, hol jól megdézsmálták a gyümölcsösöket, — vagy pedig véletlenségből elfeledtek valamit visszatenni a helyére. — Kora reggel már pufogtak a fegyverek, bömöböltek az ágyuk a közel Jánosi hegyeken, hol is egy gyors összecsapást rögtönöztek az ellenség (honvédség) elősapataival. Majd Rimaszécs felé vonulva csak délután fejezték be a napi harezot. Ez ismétlődött pénteken is Runya, Hanva, Tornallya s Szentkirály körül, hol mint halljuk honvédeink valóságos bravourmutatványokat produkáltak a harezászat terén. — Szombaton volt a döntő ütközet. Városunkból s vármegyénk több meszse vidékéről ki kocsin, ki gyalogosan számosan vettek részt mint nézők a hadgyakorlatokon, velők érezve a küzdőkkel, örvendezve a győzelem fölött.

Póterettség. A helybeli egyet. prot. főgymnáziumban, f. hó 13-án és 14-én folytak le a póterettség vizsgálatok szóbeli része Samarjay János, mint az egyházi főhatóság képviselőjének elnöke alatt és dr. Nagy Gyula országos levéltáros, kormányképviselő jelenléte mellett. A tiszai ev. egyházkerület 6 iskolájából 30 ifju — nemes törzseknek férges gyümölcse — állt a vizsgáló bizottság elé, hogy érettnék nyilvánítsassék; kilenczen pedig teljes érettséget tettek. Hát bizony szomorú az aratás, kínos a bírálat ott és akkor, a hol és a mikor sok volt a féreg. Lapunk zártakor az eredményt még meg nem tudhattuk. Annyit mégis hallottunk, hogy az eredmény is szomorú.

Uj főgymnáziumi rajztanár. Mivel a helybeli egyet. prot. főgymnáziumban a pályázók közül alkalmas egyén nem akadt, — mint halljuk — az igazgatóválasztmány a folyó iskolai évre Tóth Béla építész-mérnököt — ki már előzőleg is sikerrel működött 2 hónapig — öhajtanák felkérni. — Gratulálunk e szerencsés válassztáshoz.

Birtokvétel. Tornallyán a bírósági árverésen f. hó 12-én Nehrér László kövecsesi birtokát 182,600 koronaért Kubinyi Géza országgyűlési képviselő, mint kk. Nehrér Mátyas képviselőjében megvette.

Katonai diszebed Csizben. Három napi harezai állapot után katonáink ázva-fázva, sok keserves nyugtalan éjszakát kiállva, a gömői hadgyakorlatokat is lefújták folyó hó 14-én a déli órákban. A vezérkar, élén Pokorny Vilmos tábornagy, kassai hadtestparancsnokkal, s a hadgyakorlaton résztvevő majdnem valamennyi tiszt közös diszebedre gyűlt össze Csiz-fürdőbe f. hó 14-én a délutáni órákba, mit vig poharzás követett, s derék katonáink a legjobb kedvben voltak együtt a késő délutáni órákig.

Nyugdíjazás. A vallás- és közoktatásügyi miniszterium Klein Samu, dobsinai községi polgári leányiskolai igazgatót, f. évi szeptember hó 1-től nyugdíjba helyezte saját kérelmére. Klein Samu neve össze van forrva vármegyénk, de különösen Dobsina város 30 éves tanügyi történetével s úgy az egyik, mint a másiknak fejlődése és felvirágozása, sokat köszönhet neki, a ki egyike azon régi magyar pedagógusoknak, kiket nemzeti kultúránk legszebb fejlődési stadiumában báró Eötvös József minisztersége alatt Németország már akkor fejlett pedagógiai intézetei képeztek ki a sikeres tanügyi működésre s a kik a külföldről hozott nagy készütséget, tudást, s a velük született hivatottságot, példásan össze tudták egyeztetni a hazai közoktatásügyi viszonyokkal. Ezek sorában állott, még pedig előkelő helyen mindenkor Klein Samu, kinek áldásos tanügyi működése mellett szülővárosa Dobsina, közigazgatási tekintetben is

sokat köszönhet, mert nem fordult elő oly közügyi kérdés, melyben e kiváló férfiúnak számot tevő és sokszor irányadó szerepe ne jutott volna. — Nyugdíjaztatása nézetünk szerint még korán érte a testi és szellemi erejének teljében lévő derék férfiút, kinek még hosszú és boldog életet kívánunk!

Képviselő jelölés. Dráskóczy László volt rimaszécsi főszolgabíró a rimaszombati függetlenségi és negyvennyolcas párt népszerű elnökét a szarvasi függetlenségi párt folyó hó 8-ikán tartott értekezletén országgyűlési képviselőül jelölte.

Gyászbesz. Szöllösy István, nyugalmazott ev. ref. kántort és családját, mély gyászba borította unokája, Pappszász József kereskedő segédnek, hosszas szenvedés után, f. hó 13-án Nagy-Röczen történt elhunytja. A megboldogult fiatal ember egyike volt városunk társadalmában azon törekvő és rokonszenves ifjaknak, kiktől a jövőben mindannyian sokat vártunk. Szorgalmas, előzékeny és finom modorával, az egész közönség osztatlan rokonzását érdemelte ki minden körben. Mint tehetséges és ügyes kereskedő, tönkékének, Baksay József kereskedőnek is teljes elismerését s méltánylását érdemelte ki, az említett jönevű czégnél számos éven át előkelő helyet foglalt el. Nyugodjék békében.

Köszönet. Mindazoknak a nemes hivataloknak és testületeknek, valamint jóbarátoknak és ismerőseimnek, a kik szeretett, jó férjem végtisztességén becses megjelenésükkel szívem nagy fájdalmát elviselhetőbbé tették: ez uton is halás köszönetemet fejezem ki. Várgede, 1901. szeptember 11. — Özv. György Frigyesné.

Uj vonatjárás vármegyénkben. A m. kir. államvasutak október 1-én életbe lépő téli menetrendje szerint Bánrévától Miskolc-z-gömöri pályaudvarig egy tehervonat személyszállítással fog közlekedni.

Megvagdalt katona. Hadgyakorlatok alatt katonáink Radnót községben is megpihentek, s ki-ki a pár percnyi pihenőt természetesen arra használta fel, hogy torkát és gyomrát kielégítse. Így tett egy szegény baka is — szerencsétlenségére. Meglátta a szomszéd kertjében a mosolygó gyümölcsöt, mely oly csábítólag pirosított feléje... hajlott és elment a gyümölcsök édenébe, hogy megköstölje a tiltott gyümölcsöt. Javában élvezte a fák zsákmányát, mikor az éppen ott dolgozó gazduram megjelent kaszával kezében s felelősségre vonta a katonát cselekedeteért; szóváltás támadt közöttük, mialatt a gazda az éppen kézben levő kaszával oly vágást tett a katona testébe, minek következtében pár órai szenvedés után meghalt. A vizsgálatot megindították ez ügyben.

Helyreigazításul. Multkori számunkban „Multság Putnokon“ czim alatt a napihírek között egy czikk látott napvilágot, melybe részletesen a putnoki tüzölt multságáról számoltunk be. A közgyűlésen az elnöki tisztet nem mint tévesen irtak gróf Serényi Béla töltötte be, hanem mint biztos forrásból értesülünk, Hönisch Ede nyug. bányagazgató, kinek tapintatos, bölcs vezetése mellett folyt le a közgyűlés.

Fizetéképtelenség. Lengyel József, putnoki kereskedő fizetését beszüntette s csődöt kért maga ellen.

Gömörmegei agaras-egylet gyűlése. Ezen, az utolsó években csakis nagy anyagi áldozatok árán fentartott egylet, melynek a gömöriek életében oly virágzó multja van, folyó hó 15-én fogja megtartani évi gyűlését Tornallyán, melynek tárgya az egylet mikénti vezetése fölött értekezni lesz hivatva a gyűlés. Több tárgyai az elnöki előterjesztések, pénztári jelentés és egyéb folyó ügyek.

Halgazdaság városunkban. Mint értesülünk, a földművelésügyi miniszterium elhatározta, hogy több gazdasági iskola területén halas-tavat állít fel. Ilyen halastó felállítása van tervbe véve a kurinci állami gazdasági iskolánál is, mely által ezen iskola mintaszertü berendezése, bizonyára hatalmas lendületet fog nyerni.

A kukorica-moly. Egy pár év óta azt tapasztalják gazdáink, hogy a nyár vége felé a kukorica fejlődése hirtelen megakad, levelei megsárgulnak, göréje letörik s a csövek lehajlanak, sőt egészen le is válnak a törzsről, mielőtt teljesen megéredtek volna. — Ha az ilyen kukorica-szárát és gyümölcsöt felhasítjuk, azt látjuk, hogy mindkettőnek puha, czukortartalmu közepe végig van rágva, — mi nemcsak a rendes fejlődést és éredést zavarja meg, de nagy mérvben leszallítja a szemek tápláló képességét is. — A féreg, mely ezt okozza, a kukorica-moly álcája, mely évről-évre több és több kárt okoz s ellene védekeznünk kell. — A védekezés igen egyszerű, az t. i.: hogy 2—3 éven át nem kell hazaszállítani az ért kukorica-szárakat, hanem kint a mezőn meg kell égetni, miként otthon megégetjük a lemorzsolts csutkákat. — Így egy pár év alatt sikerülni fog az álcák megsemmisítése s kukoriczatermésünk nem lesz már augusztus közepén olyan, minőnek október végén kell lennie.

Megrendelések gyűjtése. A miskolci kereskedelmi és iparkamarához minduntalan érkeznek panaszok a megrendelési gyűjtési törvény ügyében. A kamara figyelmezteti az érdekelt kereskedő- és iparos közönséget, hogy a törvény megengedi, miszerint közvetlen írásbeli felhívás folytán a kereskedő és iparos megjelenhet a felhívó fogyasztónál és a törvény nem mehet odáig, hogy megtiltsa a fogyasztónak, szükségletét hol és kinél szerezzze be. Ezuttal is figyelmezteti a kamara a kereskedőket és iparosokat, igyekezzenek a maga részéről is utját állani a versenynek, figyelmeztessenek előszóval, körlevelekkel vagy más módon a közönséget, hogy szükségleteit a helyi ipar és kereskedelemképes szolid, előzékeny és megfelelő módon éllatni és így ne adjon idegeneknek felhívást. Ennek kapcsán újból kéri a hazafias közönséget is, hogy szükségletét a helybelieknél fedezze, kik véle együtt viselik az adó és más terheket.

Hazai kréta. A miskolci kereskedelmi és iparkamara iskolák, iparosok, kereskedők és kávéházak stb. szives figyelmébe ajánlja, hogy a szárazvámi (Sopron-megye) kréta, méz- és kőipar r.-t. az egyedüli hazai iparvállalat, mely hazánkban mindennemű iszapolt krétát, hegyi krétát, festő-anyagot, író, kadár, kávéházi, teke- és vörös krétát, kék erdész krétát állít elő jó minőségben és versenyképes áron. Felkerjük tehát a hazafias közönséget, hogy a magyar ipar e termékeit felkarolni és támogatni sziveskedjék.

Pályázati hirdetmény.

1434. sz. — A felügyeletem alatt álló nagyrőcei kir. járásbírósnál megfüresedett, 2 korona, esetleg 3 korona napidíjjal javadalmazott telekkönyvi átalakító díj-noki állásra, a folyó évi július hó 24-én, 1177. szám alatt kiirt, de eredményre nem vezetett pályázat folytán, ez évi szeptember hó 2 ról kelt 27650/901. I. M. V. sz. alatt, igazságügyminiszteri magas rendelet értelmében, ezennel újabb pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy elméleti képzettségükről, a telekkönyvi vizsga letételéről, gyakorlati ismereteikről, a hivatalos magyar nyelven kívül főképp a totnyelv bírájáról, — a helyszíni felvételekben, számvitelben és a mértan elemeiben való jártasságukról szóló okmányaikkal felszerelt sajátkezűleg írt s aláírt kérvényüket ezen hirdetménynek a hivatalos lapban harmadszori közzétételétől számítangó két (2) hét alatt hozzám annyival inkább nyújtsák be, mert a később beérkezett kérvények, figyelembe vétetni nem fognak.

Rimaszombat, 1901. évi szept. hó 11.

Kubinyi Aladár, kir. törv. elnök.

Olosó árak!

REISZ M.

Pontos kiszolgálát!

női és férfi divatáru raktára Rimaszombat, Deák Ferencz-utca.

Mindennemű uri divatcikk, férfi és női kalapok. A karlsbadi férfi-, női és gyermek-czipők és Pichler és Habig-féle kalapok egyedül főraktára.

Férfi kabátok, Hawelock, gummi köpönyegek, fu- és gyermek öltözék, női kabátok, felöltők, gallérok, leányka kabátok óriási választékban.

Ing-bluz, derék-öv, pipere-cikk, parfüm, Jäger-ínges és harisnyák, nyakkendők, zsebkendő, esernyő és napernyők, utazó bőröndök.

Egyedüli raktár Hamerli-féle pécsi honi gyártmányu keztyükben. Ínges és mindennemű fehérneműek mérték után is készítenek, norinbergi galanteria áruk, sport-cikk, kerékpársapkák, vadász-kabátok és fürdő-ruhák.

Videki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. Elvem: hazai gyártmány esekely hasznonali eladása

Uj! Különös figyelemre méltó! Uj!

Mindennemű czipőbe az általam képviselt Dr. Höges-féle, az egész világon szabadalmazott

Asbest-talpbetétek

azonnal elhelyeztetnek

A nagyméltóságú m. kir. honvédelmi miniszterium által jónak elismert

ASBEST-TALPAK.

Köszönetnyilvánítás:

Ő eszás és kir. fensége Szalvator Lipót főhercegtől, Magyarország volt miniszterelnökétől, a közgazgatási bíróság elnökétől: Wekerle Sándor ő exzellenziájától, nagym. Ch... ek Olga grófnő udvarhölgytől stb. stb.

Övjük lábaikat a melegtől, nedvességtől és izzadástól.

Nincs többé lábfájás!

Sem tyukszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járás annak, ki czipőjét dr. Höges-féle, egész világon szabadalmazott Asbest-talpbéttel látja el.

Kettős vastagságú 1 frt 20 kr., egyszerű 60 kr.

Az Asbest-talpbéttel künöségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közshadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállított.

Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospektusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Viszonteladónak megfelelő árkedvezmény.

Az Asbest-gyár betéti társaság képviselete és elárusító raktára: **Reisz M. divatáruraktára Rimaszombat.**

9-26

HOLLÓSY JÓZSEF

első és legrégibb temetkező-vállalata RIMASZOMBATBAN.

Érc- és fakoporsók gyári bizományi raktára.
Butorkereskedés, asztalos műhely.

Losonczy-utca 21. és Kossuth Lajos-u. 19. sz. saját házában.

Alapított 1864. Alapított 1864.

Tisztelettel hozom a nagyérdemű helybeli és vidéki közönség tudomására, hogy az 1864. évtől fennálló temetkező-vállalatomban ez idő szerint az ország legelső gyárainak érc- és fakoporsó készítményeit birom raktáron bizományba.

Halálozások alkalmával a szomorodott felek raktáramban a szükséges összes kellékeket, különféle minőségben és választékban — mérsékelt áron — fellelhetik; van raktáron mindenféle alakú és nagyságú, díszes és egyszerű érc- és fakoporsó, szemfedő, lepedő, fejpárna és fejdísz, harisnya és czipő, gyertya a ravatal körül és az egyházi személyek részére, sirkoszorú, koszorúszalag különféle szélesség és színben, mű- és díszvirág a koporsó és halottas szoba díszítéséhez stb. stb. Tartok halottas kocsiakat egyenruhás szolgálatszemellyel.

Továbbá ajánlkozom halottkémi jelentés kieszközlésére, sírhely kiátására, harangoztatás, halottas szobának és környékének feketével való bevonására és díszítésére, gyászjelentések készítése és szétküldésére, az egyházi személyeknek a végtisztesség megadására való felkérésére stb.

Butorokból nagy raktárt tartok folyton, itt a leggyorsabbtól a legdivatosabb tárgyak is fellelhetők és minden jutányos áron; igen alkalmas vásárlás menasszonyi berendezésekre.

Épületi asztalos munkák bárminő kivitelben, a legjobb anyagból műhelyemben szintén készül.

Szolgálatkészségemet és raktáram nagy választékát a n. é. közönség jóakarataiba ajánlván, vagyok

kiváló tisztelettel

HOLLÓSY JÓZSEF,

temetésrendező, butor- és épületasztalos.

Hirdetmény.

4119. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Fleischer Lajos** tajti lakos végrehajthatónak **Nagy Mátyás** egyházassabási lakos végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a **Miklós János** ajnászkeői lakos által beadott utóajánlat folytán az újabb végrehajtási árverés 200 korona töké s jár iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő, Egyházassabást községben fekvő, az egyházassabási 10. sz. telekkönyvben A. I. 1—21. sorszám alatt foglalt $\frac{1}{4}$ urbéri kültelekből a B. 23. alatti bejegyzés szerint Nagy Mátyást $\frac{1}{4}$ -ed részben megillető birtokjuttalékra, vagyis $\frac{1}{8}$ -ad urbéri kültelekre a 775 korona 50 fillér, mint az utóajánlattal megajánlott kikiáltási árban elrendelte, annak megtartására határnapul **1901. évi október hó 11-ik napjának** délelőtti 10 óráját Egyházassabást községben, a községi bíró házához tűzte ki, mely alkömmel a fent körülírt ingatlanok a becsáron alól nem fognak eladatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át, azaz 77 kor. 55 fill. készpénzben, vagy az 1882. évi 60. t. 42. §-ában jelzett és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezzeihez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék mint tkki hatóság 1901. évi július hó 23-án.

Kálniozky, törvszéki bíró.

Hirdetmény.

380. zs. — Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. 102. § a értelmében közhírré teszi, hogy a nagyrőcei kir. járásbírósnál 1901. évi Sp. II. 90/2. sz. végzése következtében **dr. Vieszt Károly** ügyvéd által képviselt **Nagyőröcze r. t. város** javára, **Spitz Henrik és neje** ellen 504 kor. 84 fillér s jár. erejéig 1901. évi július hó 7-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján felül- és lefoglalt és 800 koronára becsült következő ingóságok, u. m. szobabutorok, ruhaneműek

és edények stb. álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a nagyrőcei kir. járásbírósnál 1901. évi S. p. II. 90/2. számú végzése folytán 504 kor. 84 fill. tökékövetelés, ennek 1901. évi, július hó 1. napjától járó 5% kamatai $\frac{1}{3}$ % váltó díj és eddig összesen 58 kor. 20 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Nagy Rőczén, alperesek lakásán a fürdő-telepen leendő eszközzésére, 1901. évi szeptember hó 26. napjának délelőtti 9 órája, határidőül kütüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatakn meg, hogy az érintett ingóságok, az 1881. évi, LX. t. 102. és 108. §-ai értelmében, készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, a becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Nagyrőczén, 1901. évi szeptember hó 10-én.

Leffler János, kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetmény.

400. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti kir. törvényszék 1901. évi 1046. sz. végzése következtében a **Hungária gőzmalom részvénytársaság** javára **báró Nyáry Sándor** ellen 800 korona s jár. erejéig 1901. évi július hó 11-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2400 koronára becsült szena takarmányból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbírósnál 1901. V. 858/4. számú végzése folytán 800 korona tökékövetelés, ennek 1901. évi augusztus hó 25-ik napjától járó 5%-os kamatai és eddig összesen 192 korona — fillér bíróilag már megállapított költségek erejéig Jánosiban, alperesnél leendő eszközzésére **1901. évi szeptember hó 24-ik** napjának délelőtti 10 órája határidőül kütüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatakn meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. 102. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Rimaszécse, 1901. évi szept. hó 8-án.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

RÁBELY MIKLÓS

KÖNYVNYOMDÁJA RIMASZOMBAT, Pokorágyi-utca 1. sz.

Ajánlja a legújabb rendszerű gépekkel felszerelt, modern berendezésű könyvnyomdáját minden e szakba vágó munkák gyors, pontos és izlésteljes kivitelére a legjutányosabb árak mellett.

Iskoláknak: oklevelek, értesítők, bizonyítványok és kimutatások.
Ügyvédeknek: intő-levelek, kérvények és keresetek, meghatalmazások, díjjegyzékek, kötvények, szerződések, óvások, levélpapírok, stb.
Pénzüntézeteknek: alapszabályok, értékpapírok, részvények és szelvény-ivek, betéti könyvecskék, üzleti könyvek, mérlegszámlák, stb.
Kereskedőknek és iparvállalatoknak: körlevelek, árjegyzékek, számlák, üzleti könyvek, czimkék és ragezédulák, intőlevelek, levélpapírok és boritékok ezégnomással, czimkártyák, üzleti jelentések, levelező-lapok, stb.
Falragaszok, hirdetmények, műsorok, étlapok, eljegyzési és esketési értesítők, meghívók, tánczrendek, gyászjelentések, névjegyek, stb. elvállaltatnak.